

flaa nægtede. Det er ogsaa fra vor Side vanskeligt at imødegaa de særlig sagkyndige Bemærkninger, som den højtærede Krigsminister fremkom med, thi det er ikke vor Sag at være sagkyndig paa dette Omraade. Naar vi se paa de Budgetter, der her foreligge, se vi nærmest paa dem fra et økonomisk Standpunkt, og det er ogsaa den naturligste Maade for Tinget at se paa dem. Vi ere valgte ind i dette Ting i en økonomisk trykket Tid, og netop fra Bælgernes Side med det Formaal for Øje, at vi skulle spare alle Begne, hvor der forsvarlig kan spares, og navnlig paa alle de Udgifter, som kaldes uproduktive Udgifter. Den højtærede Krigsminister kan ikke være uvidende om, at det er det Formaal, Bælgerne have haft med at sende os her ind. Det er derfor ikke uforklarligt, at vi gaa den Vej, som vore Bælgerere have anvist os, at søge at spare, saa vidt vi kunne. Men det er ikke vor Mening at foretage saadanne Beskæringer, at vi derved komme i Strid med bestaaende Love eller med, hvad der er forudsat ved de bestaaende Love om Hærens Ordning. Tværtimod, vi ønske at holde det hele gaaende, saaledes som Lovgivningsmagten har foreskrevet det. Derfor have vi paa det ordinære Budget — hvilket jo ogsaa er indrømmet af den højtærede Krigsminister — i Virkeligheden kun faaet meget lidt fra, fordi der efter vor Mening ikke er ret meget at spare væk. Paa dette Budget er det derfor kun ganske smaa Beløb, der kan være Tale om at spare bort, fremfor alt den under M. a. C. nævnte Bevilling, som den højtærede Krigsminister særlig dvælede ved, nemlig til større Bedligholdsarbejder. Dog have vi ogsaa der udøvet vort Støn og ikke faaet bort vilkaarligt, saaledes som det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 2den Valgkreds (S. Hage) udtalte. Det er vor Overbevisning, at vi kun have foretaget saadanne Redskættelser, der ikke komme til at gribe forstyrrende ind i bestaaende Forhold. Alle de Fornyelses- og Standskættelsesarbejder, som vare nødvendige — eller saa godt som alle — have vi bevilget. Der er kun et Par Stykker, vi have nægtet, men der var ogsaa Enighed med den højtærede Krigsminister om, at det var noget, der kunde udsættes. Kun paa en Post var der en større Uenighed, nemlig om, hvad der er nævnt i Anmærkningen under 2. p. Standskættelse af Jærnbaneportet bag Vestenceinten. Vi kunne der ikke skønne bedre, end at det er et Bedligholdsarbejde, som bør kunne bringes ind under de ordinære Bedligholdsudgifter. Det er det, man gør paa andre Budgetter, jeg ved i hvert Fald ikke andet, end at man paa den tidligere Trafik-

ministers, den nuværende Indenrigsministers Budget har afholdt saadanne Fornyelser af Jærnbaneffinner af de almindelige Bedligholdsudgifter. Med dem maa den højtærede Krigsminister nok ogsaa kunne komme igennem, og det vil vistnok ogsaa kunne lade sig gøre. De største Beskæringer ere selvfølgelig paa det ekstraordinære Budget. Det have vi ogsaa fra alle Sider her i Salen været enige om — og den ærede Minister ogsaa — at man der tager et Støn om, hvorvidt den økonomiske Status tillader, at man for Tiden gaar til de foreslaede Foranstaltninger, og er Forholdet saaledes, at man kan spare, ja, saa sparer man paa disse Poster. Men nu er det jo saa, at der her i Virkeligheden ogsaa trods de Redskættelser, der foreslaas fra Flertallets Side, er bevilget et ret betydeligt Beløb paa Krigsministers Budget, nemlig over 700,000 Kr., stærkt op imod 800,000 Kr. Derimod kan der indvendes — og det er jo ogsaa gjort gældende af den ærede Minister — at en stor Del af dette Beløb gaar med til de ny Kasernebygninger. Jeg vil da ogsaa sige, at man ikke uden videre kan sammenligne denne Kasernebevilling med de andre Udgifter paa dette Affnit, Bevillinger til Ammunition, Krudt, Kanoner o. s. v.; men Pengene skulle dog udredes af Statskassen, en Udgift bliver det, og det en Udgift af en temmelig betydelig Størrelse. Noget Hensyn maa der altsaa tages dertil, selv om heller ikke jeg ønsker, at denne Udgift skal regnes lige med de andre Udgifter paa det ekstraordinære Budget, thi i saa Tilfælde vilde der jo let, naar disse Kasernebygninger ere opførte, kunne siges: Ja, nu skulle vi have de 700,000 Kr. bevilgede til Krudt, Kanoner, Ammunition o. s. v., og det vilde vist nok blive for meget. Med de Redskættelser, der her ere foreslaede, er det vor Overbevisning, at Administrationen maa kunne komme igennem. Vi antage, at selv om disse Kanoner ikke blive lavede, sker der herved i Virkeligheden ikke nogen Skade. Det er muligt, at Fabrikkerne ikke kunne holdes gaaende i samme Udstrækning som hidtil, men det maa man saa se at finde sig i. Det er desuden min Tro, at man i tidligere Aar, da Administrationen raadede — skulle vi sige — mere selvstændigt end nu, har ladet dem drive i temmelig udvidet Maalestok. Men det er ogsaa muligt, at man kan faa nogle Bestillinger fra Udlandet, saa at man ad den Vej kan faa Værkstederne til at gaa. Det synes at være sket tidligere, maaske det ogsaa kunde ske fremdeles, og det vilde i alt Fald ikke koste os Penge, saa det kunde maaske nok lade sig gøre. Jeg har ellers ikke nogen Grund til særlig at dvæle ved de Udtalelser,